

BERGKLINT, OLOF

**Tankar, om den förnöjsamma ensligheten.
=Anon.= Stockholm, tryckt hos Wennberg
och Nordström, 1771.**

Stockholm
1771

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

BERGKLINT, O

TANKAR OM DEN
FÖRNÖJSAMMA ENSLIGHETEN

1771

Vitt. Su.

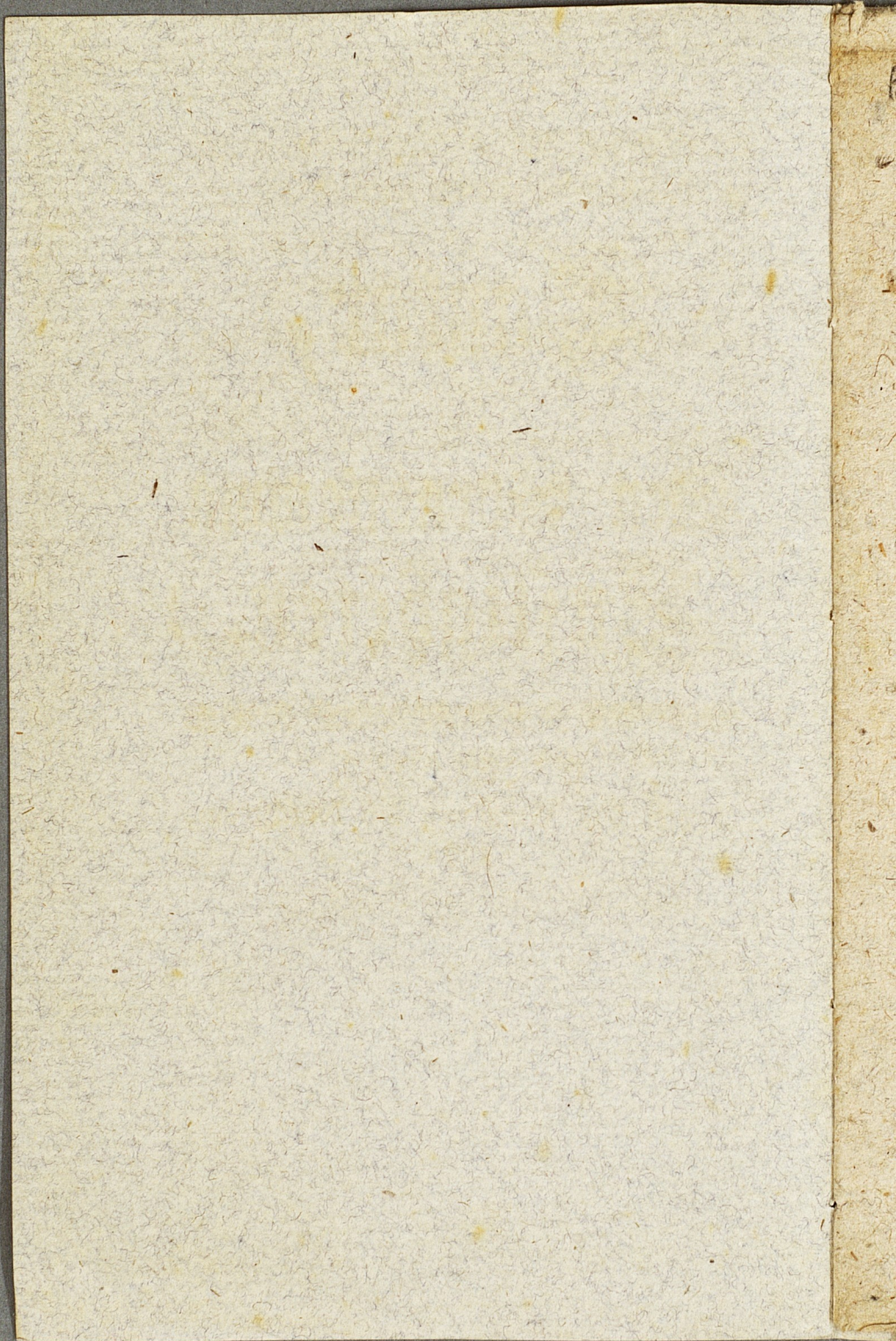
(137)

0

1700-1829

Sthlm

1771.

BERGKLINT

1771
1771-1772

Sankar,

Om

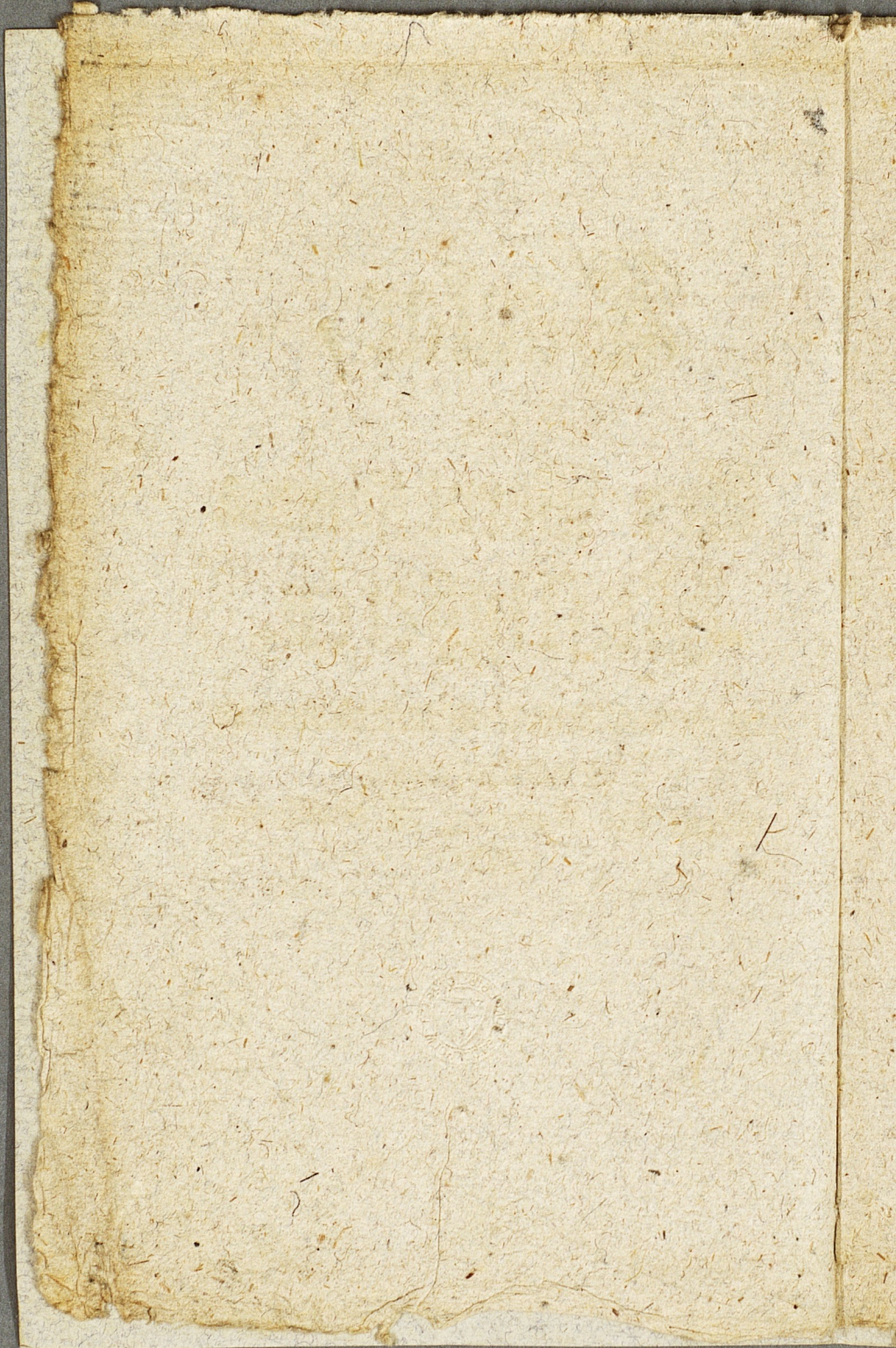
Den Sörnöjsamma
Enfligheten.

STOCKHOLM,

Tryckt hos Wennberg och Nordström,

1771.

Sät världen få rafa och söka sin ro,
I Tusende fåfånga lefar.
Jag lefwer så nögd i mitt ensliga bo,
Når man sina Samqwäm mig nekar.
En källa förnöjer ju mer än en ålf,
Hwars Forshar i brusande stena,
En Sjal uti stillhet som har i sig sjelf
Sitt roo lefwer aldrig allena.

Jag ser ej de flyktigas Valer och ståt,
Dch huru sig Könen Hofwera;
Men gråmas deröfwer det är intet åt,
Jag ser det som är något mera.
En Sjal ser osynliga ting uti hus,
Som dölies för sjelf-kloka Hjerner;
Dch ögat naturens ofantliga hus,
Hwars tak äro tusende stjerner.

Min

Min krynande lycka, min ringa gestalt,
Dch lefnads ofonsilade seder:
Föraktas när tidernas smak uti alt,
Tildömer den stensagra heder.
Dock fast jag ej äger en klingande muss,
Dch går uti ringare kläder;
Så wet jag at wettet lej köpes för Gull,
Dch fram öfwer Dumheten träder.

I Konsternas källa mer sött än et mjöd,
Det klaraste wattenet ej kryter.
Där drack sig en Foll-hund ej fattig ej död,
Mot win jag det aldrig förbyter.
När man både höghet och pengar har mist,
När Öden all fågning anamma:
Så lider min Skatt-kammar dock ingen brist,
Dch jag blifwer alltid den samma.

När

När man utaf årens ostadiga högd,
Om sakernas hwälfningar slutar:
När tidernas utstigt är ändrad och bögd,
Och Gunstlingars wälde sig lutar:
När onåd och söndring och mäktigas wäld,
De präktiga boningar skräcka:
Kan stoftet hwaruti jag ligger fördold,
Min nedriga hydda betäcka.

Ej ger sig en båt på et brusande Haf,
Bland skv-höga böljor at segla:
Der Skeppen omstjelpas och stötas i qwas,
I ofall de kloka sig spegla.
Jag fruktar så farliga klippor och skjär,
Och spökens förtjusande sånger:
I lugnet helt säker jag icke begär,
Försättas i oro och ånger.

Nej,

Nej frihet du dödligas dyrbara wäl,
Som jag i min mänsklighet smakar:
När man uti sällskap sig gör til en träl,
Med inbördes olust omakar:
Då är jag i Själens otwungen och still,
Och lefwer de nögdaste dagar:
Sött säfwer om natten står upp när jag will,
Och gör hwad mig sjelfwer behagar.

Så nöjd i min hydda som Konung i Slätt,
Wid mjölk som wid läckraste rätter:
Jag äger all ting i min torftiga lätt,
Ty der i min stillhet jag sätter:
At dyrka den Allmakt som styrer wårt flot,
Och dråpliga gerningar lära,
I frihet förnöjder i med och i mot,
Af Dygden at söka min Åra.

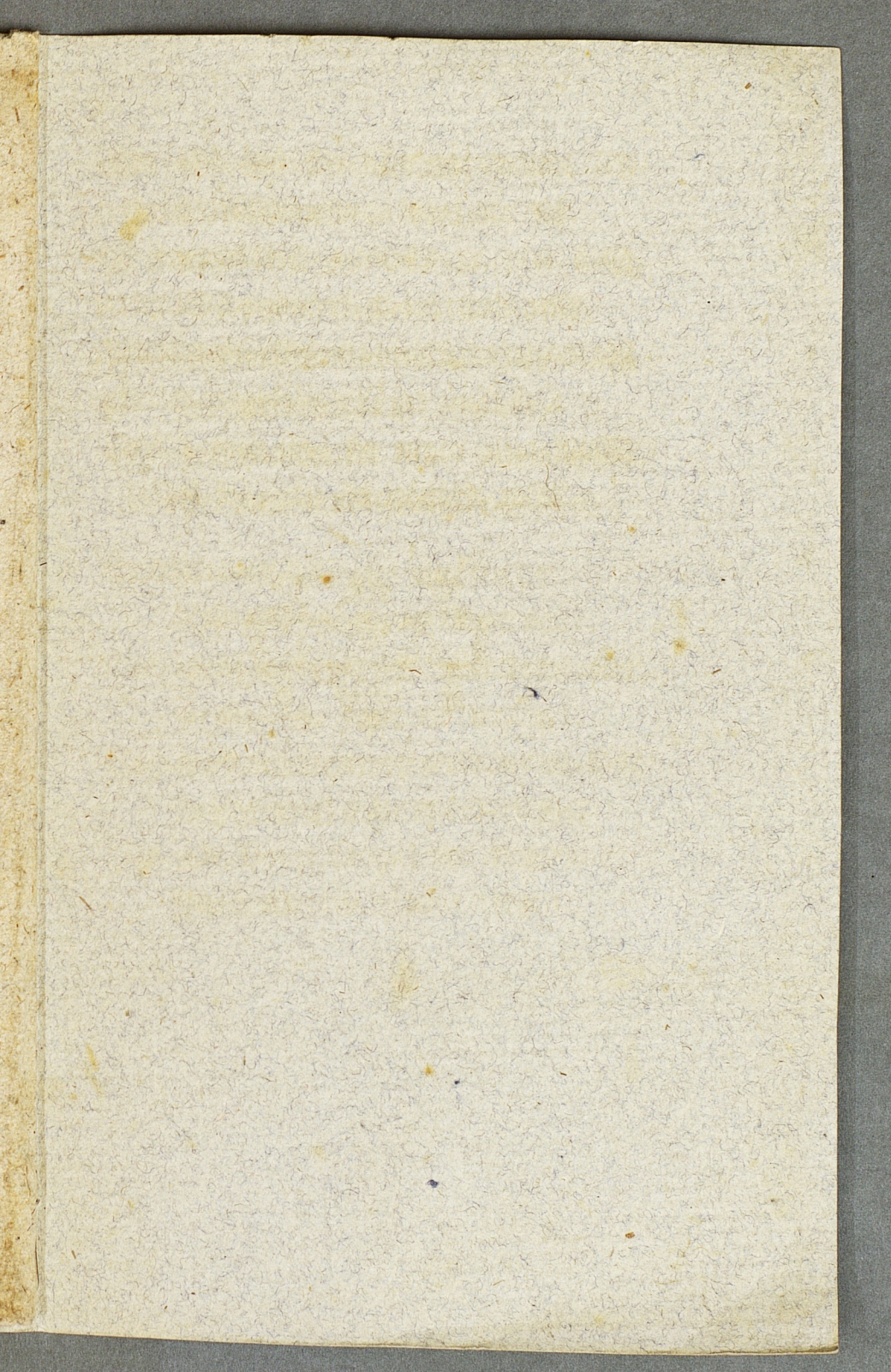
Kom

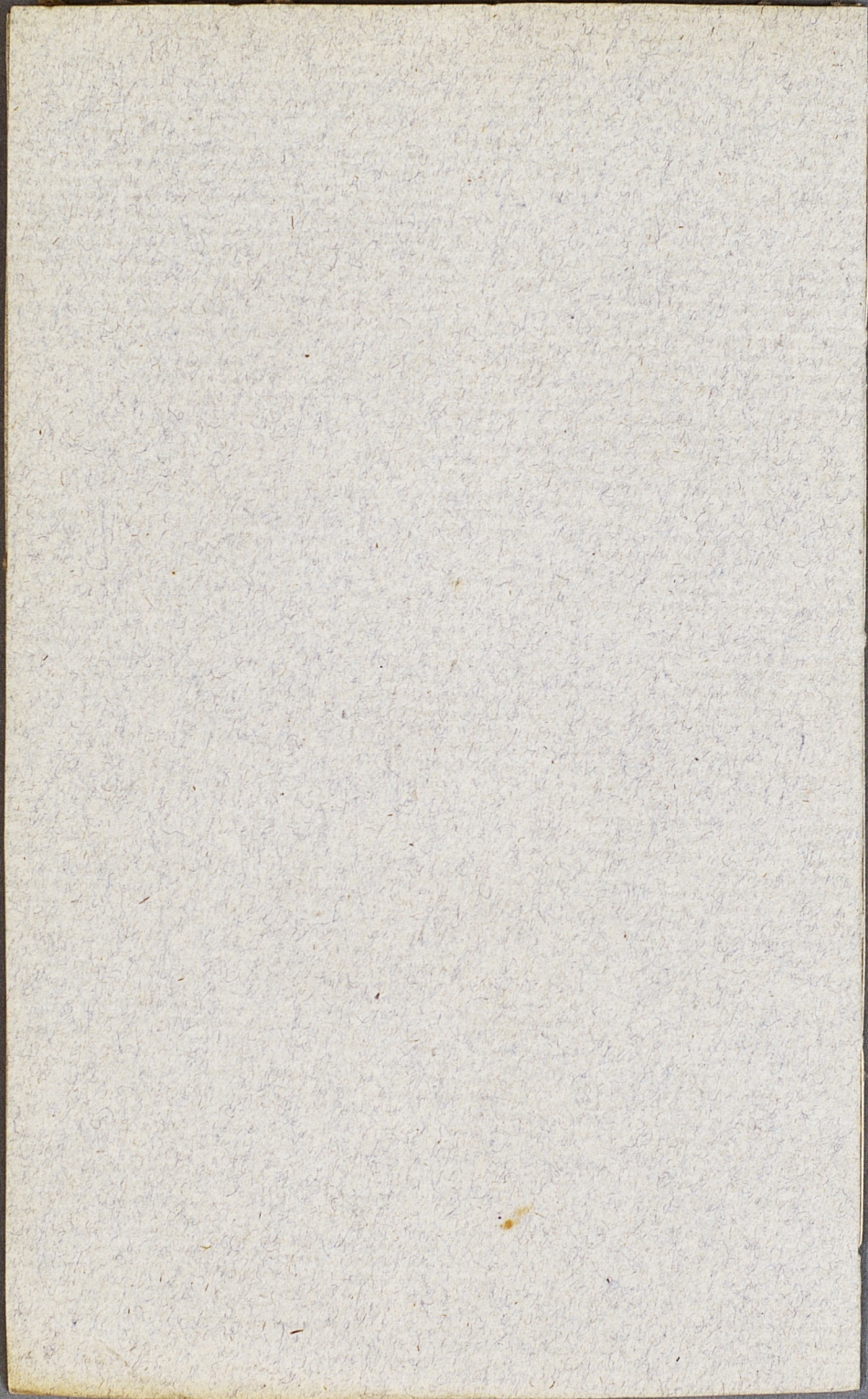
Kom dödliga lären då skatta Er roo,
Er sällhet i lugn och i trefnad:
I skygd under Spiran och Lagen i boo,
Och frihet försäkrar Er lefnad:
En Sparf låter Ornen se Solen i skyn,
Och nöjd med en lått i det låga:
En Wis icke forskar hwad utom des syn/
Är satt, och des kall och förmåga.
Är tiden beswärlig, är lefnaden dyr,
Och agg-full orolig och farlig:
Den ingen ofredar, sin inbillning styr,
Är owäldig, ärlig och warlig;
Somwårdar sitsamwet styr rånker och split,
Är Laglydig, måttlig och trogen,
Han går som et Lamb i sin menlösa nit:
För wildjuren säker i skogen.

Så

Så tänker jag ofta och wet icke mer;
Af alt hwad i Samhället händer;
Men som en Christlig Medborgare ber
Min Gud för båd' Konung och Ständer.
Låt Kärlek och Sämja med Grannarne boo:
Och Rätt och Rättfärdighet grönkska:
Wälsignelse rågne på dem som i tro
Wär Sällhet ofw unna och önska!

www.books2ebooks.eu